инв. № 627

Живот и смъртта. И ако аз малко малко съм
допринесъл нещо за моята натура, то трябва да
си призная, че аз съм „влюбен" в мъжете, като да
съм жена (Понеже би трябвало и ти да разсъждаваш,
като мисиш, че стоиш тъкмо сама
(бл. чувства да отвръщаш). Не е ли ясно
на чувствата ми книгата Мечта (а на първо време
и книгата Вечна и Яв.) — влюбване? Даже и най-
характ. за „влюбване" признак: да дам всичко
от мъжа повече от Бога, който ми дава, — да
му „натрая" любовта си и подчиняване си,
дори и да не ти иска — тъй признаци не
липсуват в душата ми към Мечта. Я ми ка-
жи: мислиш ли ми посочи двама (мъже,
не жени!), стоящи като двама чувства да съдържа
~~поне сами~~
~~двамата~~ на 1. за 2 на 4. за 2 book. смисъл, как-
то мене към Мечта и към 10-на други, то мал-
ко достойни за обичта и предаността ми!
И при това различието на нашата натура ли се
оспитаваш да приличаш Аз-кумеч двете
арменки!? — Но да ти кажа право, и Д-р Б.
също го казваш: да мене е обидно, понеже
го чувствувам дори като укиване, че трябва
— макар и трудно Тебе — да за-щ-щавам Тебе
не душата си, на духът си да бъдеш живял,
различен от твоя! И че ти си казал на
ерменката: Ами какво би било, ако ти не
заставяше да чувства и чувствуваш, как ро-
дителите и чувств.!?

Но да се върна на главния въпрос. А Бе-
лин пак обвинителка ли ще бъдеш пред „обще-